

fladiske Punkter, det kan aldrig komme til at berøre de væsentlige Principper. Det viser noksom alle de Bestræbelser for Forbedringer i Skriftlighedsprincippet, som man i sin Tid har gjort, for at forhindre overdreven Udsættelse af Sagerne, som jo er den store Forhalingsaarsag. Og saa vil jeg for Resten sige, at vi have dog baade i Sø- og Handelsretsloven, den Procedure, som ved denne Ret finder Sted, og i Højesterets Procedure tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, hvad det er for store Fordele, der ville opnaas ved at indføre Mundtlighed selv paa den Maade, det nu er sket i Lovens om Retsplejens Ordning.

Med Hensyn til det personlige Spørgsmaal til mig vil jeg blot bemærke, at for Strafferetsplejens Vedkommende finder jeg den vedtagne Ordning fuldt ud fyldestgørende, netop fordi den blev ændret i konservativ Retning. Og med Hensyn til den borgerlige Retspleje staar jeg heller ikke paa noget Resignations-Standpunkt, men mener, at hvad man yderligere maatte ønske, kan man faa senere uden at lave meget om paa den vedtagne Retsplejelov, nemlig med Hensyn til Vidnernes umiddelbare Førelse; det kan man faa med den allerstørste Lethed, naar det skal være. Derfor kan jeg i den Henseende tage mig Resignationen ganske let. Det var for øvrigt dette Punkt alene, som afdøde Nellenman havde noget imod, men det havde allerede den sidste Proceskommission forandret.

Justitsministeren (Zahle): Af de store Principper, som ere nedlagte i Grundloven, er allerede Mundtlighed indført som et Led i den bestaaende Retspleje her i Landet, netop som den ærede Ordfører (Goos) sagde, baade ved Højesteret og i Sø- og Handelsretten, saaledes at dette Element i den bestaaende Retspleje meget vel kan udvikles paa det Grundlag, der allerede eksisterer. — Hvad Offentligheden angaar, er den jo allerede indført i Højesterets Procedure, og det vilde ikke være uoverkommeligt at indføre noget mere Offentlighed i vor Retspleje. Og naar den ærede Ordfører nævnte Nævningerne, saa er det netop en af de store Skavanker ved den Retsplejelov, der er vedtaget her, at det er kun formelt og tilsyneladende, man gennem Nævningeinstitutionen har givet Folket Andel i Domsmagten. Thi saaledes som Nævnene her ere sammensatte, faar Folket i Virkeligheden ingen Indflydelse af afgørende Natur, hvad det burde have.

Formanden: Jeg maa maaske dog, inden jeg giver den ærede Ordfører Ordet, bemærke, at en Fortsættelse af denne Diskussion forekommer mig naturligere at høre hjemme ved Sagens tredje Behandling.

Ordføreren (Goos): Jeg skal heller ikke fortsætte denne Diskussion længere, men jeg maa meget bestemt modsige, hvad den højtærede Justitsminister siger, at det vedtagne ikke skulde være en Gennemførelse af Nævningeinstitutionen paa fuldt forsvarlig og folkelig Maade.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 1 af *Udvalget* undtagen *Breinholt* (se Tillæg B. Sp. 1772)

vedtoges enstemmigt med 48 Stemmer.

Som Følge af denne Afstemning betragtedes Ændringsforslag Nr. 1 til samme Paragraf af *samme* som *vedtaget*.

Ændringsforslag Nr. 3 blev foreløbig forbigaaet.

Ændringsforslagene Nr. 4 a og 4 b til § 2 af *samme*

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 5 og 6 bleve foreløbig forbigaaede.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 3 af *Flertallet under Nr. 1* og § 3, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 4 af *Flertallet under Nr. 1* og § 4, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 9—11 til § 5 af *Flertallet under Nr. 1*

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 12 til § 5 af et *Mindretal* (Christiansen, Johnsen, Pagh, Piper og Tolderlund)

forkastedes med 29 Stemmer mod 21.